

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 793 din 06.11.2019

Dosar nr.: 160/2018

Petiția nr.: 1323/12.03.2018

Petenți:

Reclamat: MAI- Direcția Națională Anticorupție Brașov -Serviciul Județean Anticorupție Brașov

Obiect: posibilă discriminare prin aplicarea dispozițiilor OMAI nr. 78/28.06.2017 în ceea ce privește acordarea sporurilor salariale personalului MAI pentru orele lucrate în afara programului de lucru

I.Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

1

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

5. MAI- Direcția Națională Anticorupție Brașov - Brașov, B-dul Eroilor nr. 1, corp. B, cod 500007, judet Brașov

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

6.Petenții sesizează cu privire la aplicarea discriminatorie a dispozițiilor OMAI nr.78/28.06.2017 doar la personalul încadrat în anumite structuri ale MAI, respectiv IGPR si IGPF.

III.Procedura de citare

7.În temeiul art. 20, alin.4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 1323/26.04.2018 și nr. 2463/26.04.2019, a citat părțile pentru data 21.05.2018.

8.Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petenților

9.Petenții, care sunt angajați ai MAI –Direcția Generala Anticorupție – Serviciul Județean Anticorupție Brașov având calitatea de organe de cercetare penale se consideră discriminați de aplicarea dispozițiilor Ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr 78/28.06.2017 în cea ce privește acordarea sporurilor salariale personalului MAI pentru orele lucrate în afara programului de lucru doar pentru anumite structuri ale ministerului și nu și pentru ei. Aceștia susțin că structurile care beneficiază de prevederile acestui ordin sunt IGPR si IGPF, cu toate că și ei efectuează același tip de activități prevăzute în cuprinsul art.3, alin.1 lit b din acest

ordin.

10. În drept, petenții invocă dispozițiile art. 16 din Constituție și art. 1-3 din O.G. nr. 137/2000

Sușinerile reclamatului

10. Partea reclamată fiind prezentă la termenul de audieri a depus un punct de vedere înregistrat sub nr. 3059/21.05.2018 prin care :

- a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a Direcției Naționale Anticorupție spre a fi admisă, având în vedere că DNA nu este emitentul Ordinului MAI 78/2017. Reclamatul precizează că în cele prezentate de petenți trebuie să se distingă că este vorba de 2 instituții diferite, respectiv MAI condusă de Ministrul Afacerilor Interne, instituție care este competentă să emită ordine cu caracter normativ și Direcția Națională Anticorupție, structură cu personalitate juridică, aflată în Anexa nr.2, lit. A) pct 8 (Unități, instituții și structuri aflate în subordinea –în cadrul MAI) la H.G. nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele MAI. Astfel, DNA nu poate modifica sau anula Ordinul ministrului nr.78/2017, competența fiind dată doar de aplicare a acesteia.

- arată că petenții nu s-au îndreptat împotriva instituției Direcției Naționale Anticorupție, ci împotriva M.A.I.;

- reliefează că petenții solicită constatarea caracterului discriminatoriu al OMAI 78/2017

V. Motivele de fapt și de drept

11. **În fapt**, prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, petenții sesizează cu privire la aplicarea OMAI nr. 78/28.06.2017 în cea ce privește acordarea sporurilor salariale personalului M.A.I. pentru orele lucrate în afara programului de lucru.

12. **În drept**, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

13. O.G. nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

14. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;

b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;

c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

15. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem 2 (două) situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

16. Din analiza obiectului petiției raportat la îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, acestea nu se întrunesc, nefiind vorba de situații comparabile având în vedere că potrivit art.1, alin.1 din O.U.G. nr. 30/2007 „Ministerul Afacerilor Interne este organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică și cu sediul în municipiul București”, din structura sa făcând parte atât DNA, cât și IGPR și IGPF.

17. Astfel, în conformitate cu dispozițiile art.1, alin. 1 din O.U.G. nr.120/2005 privind operaționalizarea Direcției Generale Anticorupție din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Direcția Generală Anticorupție este descrisă ca fiind „structura specializată a Ministerului Administerului de Interne, cu personalitate jurică, pentru prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului ministerului” comparativ atât cu Poliția Română care este organizată și funcționează conform prevederilor art. 1 din cuprinsul Legii nr. 218/2002 care stipulează că: „*Poliția Română face parte din Ministerul Afacerilor Interne și este instituția specializată a statului, care exercită atribuții privind apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, a proprietății private și publice, prevenirea și descoperirea infracțiunilor, respectarea ordinii și liniștii publice, în condițiile legii*” cât și cu Poliția de frontieră este organizată și funcționează potrivit art. 1 din cuprinsul Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 104/2001 care menționează următoarele: “*Poliția de Frontieră Română face parte din Ministerul Administrației și Internelor și este instituția specializată a statului care exercită atribuțiile ce îi revin cu privire la supravegherea și controlul trecerii frontierei de stat, prevenirea și combaterea migrației ilegale și a faptelor specifice criminalității transfrontaliere săvârșite în zona de competență, respectarea regimului juridic al frontierei de stat, pașapoartelor și străinilor, asigurarea intereselor statului român pe Dunărea interioară, inclusiv brațul Măcin și canalul Sulina situate în afara zonei de frontieră, în zona contiguă și în zona economică exclusivă, respectarea ordinii și liniștii publice în zona de competență, în condițiile legii.*” Aceste dispoziții legale demonstrează obiectiv faptul că sunt instituții publice distincte, chiar dacă sunt sub directa coordonare a Ministerului Afacerilor Interne, nefiind astfel încălcat principiul egalității și nici cel al nediscriminării. Prin urmare, Colegiul director reține faptul că, în cazul semnalat de către petenți, nu s-a săvârșit o faptă de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, *nefiind situații comparabil, structurile având activități și atribuții diferite.*

17. Având în vedere dispozițiile legale aplicabile fiecărei instituții în parte, Colegiul director urmează să se pronunțe cu privire la faptul că nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare, nefiind situații comparabile.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Cu privire la obiectul petiției, nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare (nu sunt situații comparabile) potrivit art. 2, alin.1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.
2. Câte o copie a prezentei hotărâri se va transmite părților.

**VI. Modalitatea de plată a amenzii:
Nu e cazul**

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

Data redactării: 07.11.2019

Motivat și redactat: CJ/PCS

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.